

VALORACIÓ D'EXPERIÈNCIES D'ENSENYAMENT EN CATALÀ

La revista «PISSARRA» va demanar als centres: CP Rafal Vell i Escola Mata de Jonc la seva valoració sobre el procés de normalització lingüística que ells havien duit a terme.

Aquesta és la seva resposta:

COL.LEGI PÚBLIC RAFAL VELL:

«El col·legi públic Rafal Vell inicià el procés de catalanització l'any 1981 i l'ha duit a terme ininterrompudament curs rera curs. En aquests moments podem dir que la catalanització del centre ja fa uns quants cursos que s'ha assolit i que el procés es troba clos i consolidat.

Tanmateix, l'escola des de l'inici d'aquest procés va tenir clar que la catalanització no havia de ser un simple apèndix a la dinàmica del centre, sinó el foment i el germen motivadors de l'escola. No ens interessava sols fer-ho en català, era també consubstancial fer una escola arrelada al país, una escola activa, participativa i moderna.

Val a dir que es donaren una sèrie de factors, possiblement irrepetibles, que ajudaren a fer possible aquella utopia. El fet de ser sols cinc unitats i estar ubicades en uns locals pre-fabricats sense cap condició pedagògica fou un aliat en el nostre projecte. Pocs mestres sempre es posen d'acord més aviat que si són molts. D'altra banda sols la fermesa de conviccions en el projecte catalanitzador convidava a un professional a anar a treballar a un lloc tan poc atractiu des del punt de vista físic. D'aquesta manera curs rera curs s'aconseguí un equip de mestres estable, vinguts amb l'objectiu d'assolir una escola pública en català. També uns pares coratjosos se sentiren il·lusionats amb el projec-

te i hi matricularen els seus fills malgrat les condicions de l'edifici.

Curs rera curs anà augmentant la demanda de pares que volien ensenyament en català, de la barriada, de Palma i fins i tot dels voltants de Ciutat. Això dugué a un procés de creixament de l'escola, s'hagueren d'habilitar locals i crear noves unitats. Però el procés ja estava en marxa i tant els mestres que venien com els pares ho feien en funció d'una identificació amb aquest projecte. Podríem dir que aquest camí s'estabilitza quan es passa a l'edifici nou, la plantilla del

professorat queda bastant definida i es clou una llarga etapa de reivindicació d'un edifici digne per a l'escola Rafal Vell.

L'escola ha crescut molt, d'aquelles inicials cinc unitats hem passat a denou l'actual curs. Certament aquelles fites tan clares dels inicis poden haver quedat una mica diluïdes degut a aquest augment experimentat. Els pares que sol·liciten plaça a l'escola ho fan ara en funció de moltes varia-

bles (qualitat pedagògica, servei de menjador, activitats extraescolars, pre-escolar de quatre anys, etc.) i no sempre la motivació d'una escola arrelada en llengua i continguts nacionals és la que pesa més.

Possiblement també entre els mestres es donin més raons que aquesta a l'hora de decidir venir a treballar al centre (una escola ja organitzada, un edifici nou, etc.).

Tanmateix, des d'un punt de vista d'eficàcia, hem de dir clarament que l'escola ha demostrat plenament la viabilitat del model: els nostres alum-

nes realitzen l'escolaritat en català, assoleixen continguts arrelats, viuen els nostres costums, festes i una escola pròpia del país, i acaben l'EGB sabent parlar i escriure en català, a la vegada que assoleixen uns nivells de coneixements en les diverses matèries semblants a altres centres públics.

Malgrat aquesta aparença de normalitat, som conscients que duim a terme una tasca contra corrent, hauríem d'estar situats dins la norma però, dissortadament, som encara un fet anormal dins la societat illenca.

Fora del reducte escolar les coses transcorren per altres camins i hi ha forts entrebancs per viure en català. Això, des d'un punt de vista professional

no ens ha d'amoïnar. Com a mestres sabem que no canviarem la societat, ara bé, hi aportam el nostre granet d'arena des de la nostra reduïda parcel·la».

ESCOLA MATA DE JONC:

«Actualment i dins el procés de normalització lingüística, alguns sectors de la societat estan prou sensibilitzats perquè es convertesqui en una realitat.

L'ensenyament n'és un, però per poder-lo dur a terme, les escoles es troben amb una sèrie de dificultats que no faciliten el camí.

L'oferta de material didàctic és prou àmplia per a cobrir les necessitats, però, així i tot, ens trobam que els llibres editats al Principat no poden satisfer una programació que contempli la realitat pròpia de les Illes i que tenguí en compte uns factors exclusius del nostre territori.

Els impresos i la documentació interna del centre, com són les actes, els informes... es normalitzen gràcies a l'esforç particular del centre i, en alguns casos, a l'individual dels mestres. Però no n'hi ha prou amb el material didàctic i la paperassa interna. Si es vol fer realment una verdadera escola catalana, es necessari que tots els impresos que depenen del MEC: RAE, llibres d'escolaritat, etc. estiguin normalitzats. També el MEC hauria de

disposar d'un traductor per tot aquell material que s'ha d'enviar a Madrid i no obligar els mestres del centre a assumir aquesta tasca.

Una altra problemàtica és l'oferta que troben els alumnes quan finalitzen l'EGB i han d'accedir a BUB i FP, on no hi ha places suficients; per la qual cosa han de continuar els seus estudis en una llengua que no es correspon amb la seva formació bàsica.

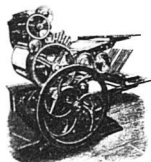
El fet que la CA no tenguí competències d'Educació pressuposa que hi hagi una indefinició a l'hora de demanar responsabilitats als diversos organismes oficials. No disposar d'autonomia en aquest camp ocasiona que els projectes de reforma de l'educació no contemplin el fet de l'existència d'una altra llengua en la programació dels cursos i de les matèries. Creim que l'ensenyament en català és satisfactori i això ho demostra la demanda de matrícula que tenen les escoles que realitzen l'ensenyament en aquesta llengua, puix que hi ha un gran sector de pares que el demana. Però és necessari que allò que l'escola ha iniciat sigui completat pels diver-

sos organismes oficials competents en la matèria, així com pels mitjans de comunicació del territori sobretot, premsa i ràdio.

La normalització lingüística ha de començar dins l'escola, el fet que els nins aprenguin en la llengua del territori on viuen facilita la normalització lingüística com a fet social. Però no n'hi ha prou, ja que corre el perill de quedar estancada dins una sola parcel·la de la societat i, si realment creim que l'escola ha d'estar integrada dins l'entorn social, és necessari que quan el nin surti al carrer es trobi en una realitat semblant a la que li presenta l'escola.

Som conscients que cada un dels aspectes esmentats en aquest breu article són molt complexos i poden sotmetre's a un major aprofundiment i debat. Encara ens queda un llarg camí a recórrer i no podem conformar-nos amb el que tenim. Cal que continuem pressionant i exigint als organismes oficials que es comprometin a dur a terme la normalització lingüística en la seva totalitat.

Prensa Universitaria

Autor: Alex F. Schouten

"Feedback task-based Language Teaching" es una serie dirigida a alumnos de idiomas de BUP, COU, Escuelas de Idiomas, Escuelas de Turismo, Escuelas de Magisterio y, en definitiva, a cualquier persona que dominando los tiempos básicos del inglés y desea adquirir una mayor precisión en el uso de la lengua.

El libro pretende:

- Ofrecer a los alumnos una selección de parejas de verbos conflictivos de uso frecuente tanto en el lenguaje oral como en el escrito.
- Ofrecer un material de autoevaluación, consulta, práctica individual o en grupo.
- Ofrecer un vocabulario auténtico con la correspondiente traducción, a fin de facilitar la práctica de la actividad.
- Ofrecer unos ejercicios claramente definidos que invitan a reflexionar sobre conceptos de las parejas conflictivas dentro de su contexto.

En la misma colección, en preparación:

Vocabulario conflictivo I
Parejas de verbos conflictivos II
Vocabulario conflictivo II
Tiempos verbales conflictivos I y II